

ЖЕЛА ГЕОРГИЕВА

ПОСЛЕСЛОВ

chitanka.info

Мили деца,

Надявам се, че книгата „Училище за клоуни“ ви хареса, че ще я прочетете поне още три пъти. Надявам се също, че сте запомнили и името на нейния автор — съветския писател Едуард Успенски, който владее вълшебството да пише толкова смешно и толкова умно. Може би сте чели и другите негови книги „Крокодилът Гена“, „Чичо Фьодор, кучето и котарака“, „Гаранционните човечета“ и „Надолу по вълшебната река“. А ако някой от вас е ходил в Съветския съюз, не може да не е забелязал, че по градските паркове и детските площадки наред с фигурите на любими герои от народните приказки има и фигури от приказките на Едуард Успенски. Героите на този писател са извънредно популярни и в много страни на света, а в Швеция дори излиза детско списание „Гена и Чебурашка“.

Книгите на един писател най-добре разкриват какъв човек е той. Затова, ако искате да си представите как изглежда и по външност, и по характер Едуард Успенски, ще ви помогна. Той прилича много на своите герои — и на чичо Фьодор от приказната повест „Чичо Фьодор, кучето и котарака“, и на Митя от „Надолу по вълшебната река“, и на клоуна Шура от „Училище за клоуни“. В това ще се уверите и от краткото интервю, което писателят даде за читателите на издателство „Отечество“.

Едуард Николаевич, разкажете на нашите читатели нещо за себе си. Например кога и къде сте роден.

Роден съм например през 1937 година в град Егориевск. Но не успях да разгледам родния си град, защото когато станах на възраст един месец, се преселих в Москва и взех и родителите си със себе си.

Кои са първите ви приятели в живота?

Когато бях малък, имах три любими играчки — огромен гумен крокодил Гена, малка пластмасова кукла Галя и едно плюшено животинче Чебурашка.

Кой е най-интересният момент от вашето детство?

Може би това бе годината, когато ми възложиха да стана пионерски ръководител на един трети клас. Аз бях посредствен ученик, нахално и дръзко момче, а трябваше да възпитавам по-

малките. Казвах им да не пушат, да не се бият, да си учат уроците, да не бягат от час. И естествено бях принуден и аз да не пуша, да не се бия, да се уча по-добре и по-рядко да бягам от час. Може би тези деца ме направиха детски писател. Защото цял живот търся приятелството на третокласници и четвъртокласници.

С какво сте се занимавали, преди да станете детски писател?

Бях инженер във военен завод. И ако сред моите читатели няма американски и други империалистически шпиони, ще им издам една тайна — нашият завод правеше автопилоти за ракети. Но аз не бях особено добър инженер и това бе моят принос в борбата за мир. Сега работя в студията за детски филми „Максим Горки“.

Кое е любимото ви занимание?

Струва ми се, че любимото ми занимание е да карам самолет, макар че никога не съм опитвал. И да отглеждам картофи. И да чета книги от миналия век. И да пиша детски книги.

Как изглежда вашият дом?

Живея в Москва и в едно градче в Подмосковието — Клязма. Там имам селска къща, преустроена във вила, две кучета, гарга на име Краля и една индонезийска птица от породата бейо, която всяка сутрин ме събужда с диви крясъци, вместо учтиво да ме подкани: „Ставайте, Едуард Николаевич, чака ви важна работа!“

През лятото отгук минала една екскурзионна група. Екскурзоводът обяснил, че в тази къща живее известният писател Едуард Успенски. Искал да ме покаже на хората, обаче аз не си бях в къщи.

Мили деца, помъчих се да си представя какво бихте искали да научите за автора на книгата „Училище за клоуни“ и да ви помогна. Ще се радвам, ако съм успяла.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.